

συνοικισμό Αγίας Βαρβάρας Αιγάλεω των Αθηνών υπάρχει Ιερός Ναός αφιερωμένος στο όνομα της Αγίας. Στο σημείο του ναού όπου στεγάζεται το Άγιο Βήμα βρίσκεται ένα παλαιό μικρό Εκκλησάκι. Έχει πλάτος 3 μέτρα, μήκος 3, 80 και

ύψος 4. Το στέγασμά του είναι θολωτό και το κοσμούν τοιχογραφίες.

Το Εκκλησάκι αυτό είναι το λείψανο παλαιάς Μονής που διαλύθηκε. Η ημερομηνία της τοιχογράφησης είναι 26 Ιουνίου 1774.

Κανένας όμως δεν μπόρεσε μέχρι στιγμής να μας βεβαιώσει εάν η τοιχογραφία εκείνη έγινε όταν κτίστηκε το εκκλησάκι, ή αργότερα σε κάποια επιδιόρθωση, όπως και το πιθανότερο...

Το όνειρο του τσοπάνη.

Το εκκλησάκι αυτό, προ ετών, κατά το μεγαλύτερο μέρος δεν φαινόταν καθόλου. Ήταν χωμένο στη γη. Το χρησιμοποιούσαν δε οι τσοπάνοι σαν μαντρί και στάνη για τα ζώα τους.

Γύρω στα 1900 κάποιος τσοπάνος, που είχε σαν στάβλο το εκκλησάκι εκείνο, είδε στον ύπνο του μια ωραία νέα, οποία του είπε, ότι ο τόπος που μάντρωνε τα ζώα του είναι δικός της. Του είπε ακόμα, ότι πρέπει να σταματήσει και αυτός και οποιοσδήποτε άλλος να ασεβούν στον τόπο αυτό.

Ο τσοπάνος ξύπνησε, αλλά δεν έδωσε μεγάλη προσοχή στο όνειρο.

Συνέβηκε όμως το έξης αξιοπερίεργο. Κάθε μέρα ψοφούσε και ένα από τα πρόβατα του βοσκού εκείνου. Και δεν μπορούσε να καταλάβει τι έφταιγε γι' αυτό. Τότε, του παρουσιάζεται η ωραία Παρθένος στον ύπνο του για δεύτερη φορά και του λέγει:

-«Αύριο μόλις δεις δυο άτομα, που θα έρθουν εδώ μαζί, να τα καλέσεις και να σκάψετε στο δεξιό μέρος της εισόδου, στο εκκλησάκι». Και τότε έδειξε στον ύπνο ακριβώς το σημείο εκείνο.

Την άλλη μέρα συναντάει ο βοσκός εκεί κοντά στο εκκλησάκι, δυο γυναίκες από τον Πειραιά, που μαζεύανε χόρτα. Ήταν η Μαριγώ Κούλα και η Αγγελική Κ. Τσαματζή. Τις πλησίασε και τις ανέφερε την παραγγελία της ωραίας Παρθένου όπως του την έδωσε στον ύπνο του. Οι γυναίκες σταυροκοπήθηκαν και δέχτηκαν πρόθυμα να βοηθήσουν.

Άρχισαν λοιπόν και οι τρεις να σκάβουν. Από το σκάψιμο εκείνο - γεγονός αξιοθαύμαστο, αποκαλύφθηκε μία μικρή εικόνα, ύψους 37 εκατοστών και πλάτους 26, η λεγόμενη «Εικόν της Βέλλα».

Το γεγονός αυτό μαθεύτηκε στον Πειραιά και στην Αθήνα . Η πίστη των Χριστιανών ζωογονήθηκε...

Η εικόνα αυτή βρίσκεται σήμερα επιχρυσωμένη στην αριστερή πλευρά του μεσαίου κλίτους του ναού της Αγίας Βαρβάρας.

Η παράλυτη παίζει πιάνο.

Δεν έλειψαν ποτέ τα ζωντανά σύγχρονα θαύματα των Αγίων και μαρτύρων της Εκκλησίας μας.

Η νεαρή Σοφία Βέλλα έπασχε από μία σοβαρή αρρώστια. Το δεξί της χέρι ήταν παράλυτο. Οι γιατροί στους όποιους την πήγανε οι γονείς της, σήκωσαν ψηλά τα χέρια. Δεν μπορούσαν να την θεραπεύσουν.

Στις 14 Φεβρουαρίου του 1899 όμως και ενώ η νύχτα είχε πέσει βαθιά στην Αθήνα, η νεαρή κοπέλα είδε στον ύπνο της μία ωραία παρθένα να μπαίνει στο δωμάτιο της και να λέγει:

-«Αύριο πρωί- πρωί να σηκωθείς και να παίζεις πιάνο!»

-«Μα πώς να παίζω; Δεν βλέπεις το χέρι μου, που είναι παράλυτο»; Είπε αυτή στο όνειρό της.

-«Είμαι η Αγία Βαρβάρα!» Είπε τότε η ωραία νέα και εξαφανίστηκε.

Το πρωί της 15ης Φεβρουαρίου, σηκώθηκε η Σοφία χαρούμενη. Το χέρι της δεν ήταν πλέον ξερό και ακίνητο. Είχε μέσα του ρυθμό και ζεστασιά. Έτρεξε τότε αμέσως η νέα και άρχισε να παίζει πιάνο. Άκουσαν οι γονείς της το επιδέξιο παίξιμο του πιάνου και πήγαν στο διπλανό δωμάτιο να δουν. Και ώ του θαύματος! Είδαν, ότι ή κόρη τους ήταν τελείως καλά. Το θαύμα έγινε γνωστό παντού. Οι γονείς της από ευγνωμοσύνη προς την Αγία κατασκεύασαν χρυσό χέρι και το τοποθέτησαν κοντά στη θαυματουργό εικόνα της. Έτσι το όνομα της οικογένειας Βέλλα, συνδέθηκε με την θαυματουργή εικόνα. Το θαύμα αυτό υπενθυμίζεται στους πιστούς και με μία σημείωση, που βρίσκεται στο εικονοστάσι και γράφει: «Σοφία Λ. Βέλλα. Εξ ανιάτου υδράθμου πάσχουσα, κατ' όναρ δε τη 14η Φεβρουαρίου 1899 ιαθείσα παρά της Αγίας, το εικονοστάσιο συν τη κανδήλα και περιφράγματι ευσεβώς ανέθηκεν».

(Από το βιβλίο : Η Αγία Βαρβάρα, Εκδ. Ένθεος βίος).